SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Tuesday by the CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

TELEPHONE 29 011.

I Canada:	I U.S.A. och Sverige:
Helt år i förskr. ..$2.—	Helt år i förskr. ..$2.—
Halvt år i förskr. $1.50	Halvt år i förskr. ..$2.50
4 månader i förskr. ..$1.00	4 månader i förskr. ..$1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli befriad fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma (fall personen, som mottager den icke är det.

Om ni önskar ändring till tidningen, om ej annan instruktion föreligger, skrivas ej gärna några rader.

Adressförändringar:—De av våra prenumeranter, som av flyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vårt annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privat "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erhålles genom ändring av datum på adressetiketten å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och återbetalning efter $2.00 per år måste erläggas för resten. Alla brev och tidningsbidrag adressera eller till

Till tidningen insända "Fria Ords" bidrag och redaktionella inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr) $1.50. Dödsannonser med ram och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m. m. 75 c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Dyra annonsering (löpande order) mot först inkänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 5 december 1929.

C. A. DUNNING FINANSMINISTER.

Ringa förvåning men allmänt bifall möter premiärminister Kings val av mr. Dunning till finansminister. I Västern åtminstone motsägs det som det logiska steget och det ger lika mycket heder år mr. Kings omdöme, då han knöt mr. Dunning till landets regering år 1926, som åt mr. Dunnings framgång som regeringsmedlem. Han har givit rikliga besked om sin duglighet såsom chef för järnvägsdepartementet och hans arbete har präglats av de framåtgående egenskaperna hos en man, som växte i styrka och i förmåga att sköta viktiga statsangelägenheter. Hans bana i Ottawa är en förteckning över hårt, intelligent och framgångsrikt arbete under förhållanden, som sannerligen gävo tillräckligt med bryderi, när han trädde in i sitt ämbete. Hans anseende vilar följaktligen på den förvärvade erfarenhetens och kunskapens solida grund, och det är med denna utmärkta utrustning, som han träder in i ett oerhört viktigt ämbete, att efterträda en av de sundaste och mest förslagna finansministrar Canada någonsin ägt.

Mr. Dunnings nya utnämning kommer att mottagas med stor belåtenhet i Västern. Hela hans liv i Canada har varit förbundet med prärierna, och oberoende av olika politiska åsikter betraktar Västern honom som en produkt av prärien och har fullt förtroende för honom, då han nu tillträder sina nya plikter och sitt nya ansvar. Det vill säga något att bidraga med en finansminister i en regering i Canada, och det är just vad Västern gjort i denna utnämning. Vad man allmänt väntar, är att mr. Dunning skall visa sig lika framgångsrik i finansdepartementet som han varit i andra allmänna uppdrag, som han redan har utfört på ett förtjänstfullt sätt.

GAMMALSVENSKBYBORNA OCH CANADA.

Den i dagarna färdigbildade svenska kolonisationsföreningen, känd under namnet "The Swedish Lutheran Immigration Aid Society" (Svensk - lutherska hjälpföreningen för immigranter), kommer att i sitt arbete för placerandet av de första 62 familjerna från Gammalsvenskby i Ryssland, att behova allt det stöd och all den förståelse, den kan få påräkna från svenskarna i Canada.

Oavsett om denna förening bildats eller ej, hade dessa familjer med all sannolikhet icke slagit sin Canadaresa ur hågen, utan i stället kommit hit, men lämnade vind för väg för att under så skriande olikartade förhållanden som möjligt, söka bygga upp en framtid för sig själva. Det kan därför icke bliva tal om immigrationspropaganda, då det gäller denna nybildade organisation, utan i stället enbart en storartad och gediget organiserad hjälporganisation, som i sitt arbete ser nödvändigheten av att bistå och hjälpa folk av samma stam, som vi själva.

Ehuru det, som väntat var, rests en del opposition mot denna plan, torde det dock icke finnas någon som helst anledning att avgiva domslut angående dess arbete, förrän man blivit i tillfälle att närmare bedöma detsamma.

Organisationens främsta uppgift blir att söka lokalisera lämpliga platser för Gammalsvenskbyborna att arbeta på här i landet, och då detta är förenat med både omkostnader och arbete, har man måst söka assistens från någon större organisation, som är beredd att giva sådan utan några som helst betungande utgifter för denna svenska förening, som nu efter moget övervägande och ingående förhandlingar i ärendet, beslutat sig för att vara detta utflyttarfolks rådgörare och hjälpreda här i landet.

Genom det nu inledda samarbetet med Canadian Pacific Railways kolonisations- och utvecklingsdepartement, har föreningen blivit i tillfälle att dels få begagna sig av detta företags omfattande plats- och landsförmedlingsorganisation, dels också alla behövliga medel för nödvändigt rörelsekapitals anskaffande överflyttat till det bolag som beredvilligt erbjudit sig det samarbete som, i trots av sin omfattning, på intet sätt kommer att ställa organisationen i ett järnvägsbolaget underordnat inflytande. Och då intet annat transportföretag, med så omfattande verksamhet som C. P. R:s, kunnat erbjuda kolonisationsföreningen sådant stöd, var det logiska ju också att acceptera erbjudandet.

Genom denna successiva överflyttning nästa år av de antecknade 62 familjerna, förslagsvis hälften under våren och resten i tid för skördearbetet, hava speciellt de lutherska församlingarna i Canada möjlighet att utöka sina medlemskaror högst avsevärt under nästa år, och då dessa människor städse varit varma anhängare av den lutherska läran och genom sekler av svårigheter och motgångar alltid ställt sin förtröstan till sin tro och sin religion, blir denna utökning av de olika lutherska församlingarna i Canada av största värde.

Det steg, som nu tagits av den svenska hjälpföreningen för immigranter har länge varit av stort behov och man har orsak ställa stora förhoppningar på densamma, då som bekant en förening med dylikt ändamål har en stor mission att fylla och kan blriva av största hjälp och lättnad för nykomna landsman, vilka planera upptagandet av farmning och inköpandet av farmland, som lämpligaste sättet att nå oberoende och framgång här i landet.

"KRIGETS NYA SKEPNAD."

Nästan dagligen bringar telegrafen bud om våldshandlingar i den Fjärran Östern. Uppgifterna äro olika färgade, allt efter som de härleda sig från rysk eller kinesiskt håll. Men ständigt är det tal om verkliga krigshandlingar i de mandschuriska gränsdistrikten: strövtåg till oroande av kommunikationer, flyg- och artilleribombardering av städer och byar, i sank skjutna kanonbåtar med hundratals döda o.s.v.

Initiativet till dessa företag synes att döma av pressens upplysningar mest utgå från ryssarna, men de finnas även som taga Sovjet i försvar och anse, att det ser ut som om man skulle önska provocera ett anfall från rysk håll för att därigenom möjliggöra andra makters ingripande.

Det måste medges, att tillståndet på den rysk-kinesiska gränsen är egendomligt. Å ena sidan har man en stat, Kina, medlem av folkförbundets råd, och å den andra en stat, som officiellt fördömde kriget till den grad, att den icke kunde vänta på Kellogpaktens ikraftträdande utan skulle påskynda dess tillämpning genom ett särskilt "protokoll". Dessa båda stater trakassera varandra av hjärtans lust, och dessa trakasserier ha redan kostat tusentals människor å ömse sidor livet. Att Ryssland icke redan länge sedan inmarscherat i Mandschuriet måste därför ha helt andra orsaker än fredsvänlighet. Dess aktiva trupper ligga till allra största delen i det europeiska Ryssland mot finska, polska och rumäniska gränserna, och vilka svårigheter enbart transportproblemet vid större operationer i Fjärran Östern skulle förorsaka, därom har man från rysk-japanska kriget erfarenheter, vilka äga sin giltighet ännu i dag. För övrigt förstår man ju väl, att ett bortdragande av röda trupper från det europeiska Ryssland skulle vara allt för äventyrligt för Sovjetregimen i dessa dagar, då de maktägande gripa till allehanda våldsåtgärder och massavrättningar för att upprätthålla sin auktoritet. Skall Tjekans armé därvid ensam vara tillräcklig att tvinga det ryska folket till fortsatt underkastelse under diktaturen? Det är väl det som är frågan, och i varje fall synes sovjetregeringen ej våga minska de i det egentliga Ryssland förlagda truppstyrkorna för att öka stridskrafterna vid den kinesiska fronten.

Så är det de kinesiska försvarsanstalterna. I Mandschuriet ligger den kinesiska Mukdenarmén, som fått uppdrag av Nanking-regeringen att upptaga striden med ryssarna och vilkens styrka anslås till 300,000 man. Dessa kunna visserligen icke jämföras med en europeisk stormakts modernt utrustade trupper, men kunna dock icke negligeras. Och bakom Kina skymta nog andra och starkare krafter med intressen i den Fjärran Östern. Det är klart, att inre svårigheter, transportmedlens otillräcklighet, motståndarens försvarsmedelns och fruktan för storpolitiska förvecklingar hittills hållit sovjetherrarna i styr. Eljest hade de nog för länge sedan genom ett besättande av den ostkinesiska banan ställt världen inför ett fullbordat faktum.

Risken har varit för stor. För ett misslyckat eller över huvud taget för ett långvarigt och kostsamt krig vågar Moskva icke utsätta sig. Det är således ej formligt krig utan officiellt fred. Men under tiden fortsätter emellertid det lilla kriget på gränsen, i längden lika förödande som det stora. Och om tillfället sedan skulle bli lämpligt förklaras kanske krig? Visst icke. Det kallas militära sanktioner, ty den initiativtagande parten har ju fördömt kriget utom i form av inbördeskrig. Småkrig på gränsen, militära sanktioner, se där en sida av krigets nya skepnad.

TILL FÖRENINGAR OCH ENSKILDA.

Under förra veckan fingo vi mottaga brev från föreningar och enskilda, i vilka en insamling för en viss persons Sverigeresa berördes. Av de skrivelser vi fått mottaga, synes framgå att man överallt fått den uppfattningen att vår tidning sänt ut dessa listor och rekommenderat desamma.

Då så emellertid icke är förhållandet och vi först erhöllo vetskap om denna insamling genom brev från olika organisationer och enskilda, önska vi med detta endast påpeka, att denna insamling hittills på intet sätt har understöts av tidningen och att vi heller icke haft någon som helst vetskap om densamma, förrän vi blivit underrättade därom av listinnehavare, samt att den hjälpsökande icke på något sätt konsulterat oss i anledning av densamma.

Ehuru vi tro, att denna insamling kan medföra nytta, icke minst därför, att den bidrar till att förena en skingrad family, anse vi oss dock i rättvisans intresse böra bringa ovanstående uppgifter till sådana föreningars och enskildas kännedom, som varit i den tron, att vår tidning utsänt omskrivna listor.

Redaktionen.

Skandinavisk Advokatbyrå.

W. LINDAL och A. BUHR

(f. d. S. W. Goerwells juridiska byrå)

709 Mining Exchg. Bldg. Winnipeg, Man.

Telefon 22 959—24 963

Juridiska avdelningen: Utrednings- och försvarsadvokater. Svaromål vid polisdomstolen. W. Lindal & A. Buhr.

Inkasseringsavdelningen: Inkasseringsuppdrag i Canada och de skandinaviska länderna. Peter A. Fries.

SÄRSKILD AVDELNING FÖR ÄRVSMÅL.

SPECIALISTER PÅ BOLAGSANGELÄGENHETER.

Använd gärna svenska språket vid korrespondens

LINDAL, BUHR & STEFANSSON

SOLICITORS —— BARRISTERS —— NOTARII PUBLICI

Assistent: e. o. hovrättsnotarien jur. kand. Peter A. Fries.

Tingsmeriterad svensk jurist.

SANDVIKENS SÅGAR 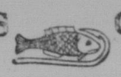 **C. O. ÖBERGS FILAR**

"FISH & HOOK" MÄRKET

på sågar från

SANDVIKENS JÄRNVERKS AKTIEBOLAG.

SANDVIKEN, SVERIGE.

är bästa garanti för högsta kvalitet, erkänd över hela världen.

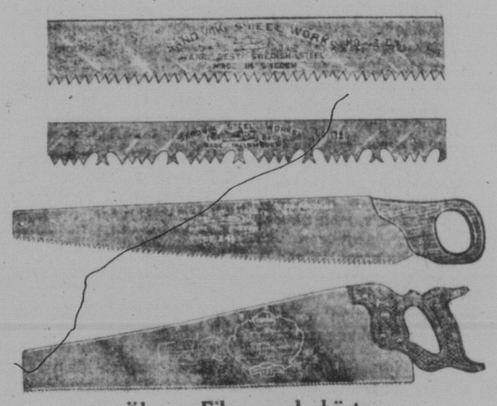

Öbergs Filar — de bästa.

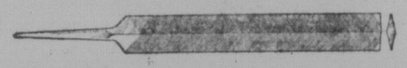

Sandvikens nya ställbara båge no. 25

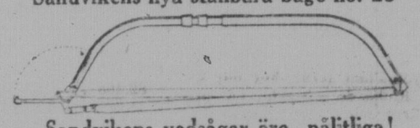

Sandvikens vedsågar äro pålitliga!

Det fina kallvalsade stålet, precisionsarbetet och den nya skarpfllningen äro oöverträffade i marknaden.

Alla äkta "Fish & Hook"-märkta sågar hava extra tunn rygg och äro noggrant avbalancerade.

VI FÖRA ALLA STANDARD- OCH SPECIALTYPER AV SÅGAR, FILAR OCH SÅGVERKTYG.

Begär dessa fabrikat hos Eder handlande eller skriv för närmare upplysningar direkt till:

410 ST. NICHOLAS ST., MONTREAL, P. Q.

SANDVIK CANADIAN LIMITED

Gustaf Stresemanns historiska personlighet.

av Dr. V. S. Tigger, Toronto

(Speciellt för S. C. T. Eftertryck förbjudes).

Med den starkaste hänförelse måste vi alla i dag erkänna, att Gustav Stresemann, Tysklands utrikesminister, är en historisk personlighet. Även om hans plötsliga frånfälle sedan länge varit att räkna med, är återskallet av Gustav Stresemanns bortgång starkt och allmänt i världen: i den tyska regeringen, i den tyska riksdagens olika partier, i den tyska nationens offentliga liv och i det djupa deltagande, som även utlandet visat Tyskland vid dess svåra förlust. Den tyska utrikesministerns personlighet står i dessa dagar i världspressens medelpunkt på ett sätt, som icke beskärts någon annan tysk under det senaste årtiondet. Stresemanns historiska personlighet ställdes i den starkaste belysning, i och med att han kallades bort från denna världens skådebana.

Att en lucka uppstått i den tyska nationens politiska liv erkännes nu öppet av alla, vän som fiende. Om man låter de senaste sex årens tyska historia draga förbi sitt inre öga eller om man blickar framåt och överväger, hur och genom vem denna lucka möjligen skall kunna utfyllas, ser man än tydligare sanningen i detta erkännande. Man blir på en gång medveten om, att Gustav Stresemanns politiska gärning är ett historiskt avslutat helt. Den 13 augusti 1923 övertog Stresemann posten som Tysklands rikskansler, och befann sig då Tyskland i en av sina mörkaste perioder. Den 23 november 1923 nedlade Gustav Stresemann sitt ämbete som rikskansler och övertog posten som utrikesminister. Sex år innehade han detta ämbete och har denna period tvivelsutan varit ett uppåtgående för hans folk, hur många bakslag än varit att övervinna och hur stor nöden mången gång än varit. Gustav Stresemann ledde sitt lands öde från politiskt mörker till ljus och är namnet Stresemann för alltid förbundet med detta omslag, även om det ännu icke är fullständigt: Gustav Stresemann tillhör den tyska historien.

Gustav Stresemanns politiska bana visar ett sällsynt yttre förlopp; han var den tredje i rangordningen bland ledarna av sitt parti, men han blev dock den förste, som kallades till hjälp vid ledningen av sitt lands politiska öden. När han för första gången intog sin plats i den tyska riksdagen som dess yngste medlem, var han ännu icke trettio år gammal; vid sin bortgång hade han nått och jämt nått sitt femtionde levnadsår, efter vilken ålders gräns överskridande de flesta ju först nå mera betydande ställningar i det statliga livet. De doktrinära moralisterna ville över huvud taget icke upptaga honom i sin nya partibildning, som ägde rum samtidigt med det stora tyska sammanbrottet: så politiskt förbrukad och avgnagd funno de Gustav Stresemann; och dock var det han, som senare med framgång genomförde det politiska program, som föresvävat dem. Han blev så småningom den starkaste personligheten i det tyska rikskabinettet sedan 1923 på grund av de politiskt goda egenskaper, som han förde med sig på sin post som utrikesminister. **Gustav Stresemann förblev den, som i sitt hemland och i utlandet ansågs för den egentliga representanten för den tyska regeringen,** hur de många olika tyska partierna än kombinerade sina regeringar och vem som än valdes till rikskanslar. **Gustav Stresemann förkroppsligade efter de första efterkrigsårens oroliga experiment en ny tysk politisk enhet.**

Att skriva Stresemanns historia som utrikesminister betyder: att blotta den tyska historiens finaste nerv under de senaste sex åren: Ruhrkampens avveckling, undertryckandet av den separatistiska explosionen av år 1923, Dawes planen, Locarno, Nationernas förbund, Young - planen, konferensen i Haag och.... världskrigets slutliga likvidation, som det icke blev Stresemann unnat att uppleva. Man tvingas att återkonstruera Tysklands förtvivlade läge hösten 1923, dess fienders vilda förhoppningar och den modlösa resignationen i det tyska lägret, för att kunna fattå hela vidden av detta omslag från i dag, då verkligen de fientliga fanorna längs Rhein börja att glesna och de främmande besättningstruppernas vagnar börja rulla allt längre bort från den tyska gränsen: då fiendernas självsäkra aspiration på erövrande av eller åtminstone fredligt genomträngande av Rheinlandet börjar att tona av.

Rheins befrielse och avvärjandet av den största fara, som under de senaste tio åren hotat den tyska nationens existens, är den ena, och det försmådda och misshandlade Tysklands från Versailles återförande i likberättigade nationers krets, är den andra av Stresemanns båda politiska grundidéer och hänga de tillsammans med varandra och utgörade i grund och botten en olöslig enhet. **Livligheten i sin uppfattningsförmåga, sin utpräglade känslighet för ögonblickets bärkraft, sin talargåvas suggestiva makt, styrkan i sin tillförsiktiga optimism och framför allt sin till kamp ständigt beredda vilja:** där de personliga förutsättningar, som Gustav Stresemann ägde vid genomförandet av sitt idésystem. Utan att därtill tänka sig, att något högre och innerligare lett det hela, kan författaren icke helt fatta Gustav Stresemanns gärning.

Statspolitikens ledning utåt framför allt vid harda kriser fordrar en dubbel förutsättning i den handlandes själ: för det första en idé, som bär det hela och lyser igenom i varje dila det, en sig alltid lik blivande substans, ur vilken allt i varje särskilt fall kvalter fram och för det andra ett rörligt, nyktert och uthållligt genomfört utnyttjande av varje moment, varje konjuktur, utan att det hela och slutmålet förloras ur ögonsikte. En sådan ideel - real hållning har med växande säkerhet utmärkt Stresemanns handlande sedan 1923 och avgjort kampen om Rhein. Han utgick därifrån, att (på grund av den omkastning av den politiska makten, som ägt rum i världen) möjligheten av ett Tysklands återuppbyggande helt berodde av, om världspolitiken kunde länkas in i nya banor eller (som han själv säger): "om en redlig uppgörelse, baserad på nationernas gemensamma intressen, kunde träda i väldets ställe." Ett återförande på de gamla vägar, som använts för att avgöra politiska och militära problem samt frågor i statshushållningen, tycktes Stresemann (på grund av Tysklands maktlöshet) icke blott omöjligt utan även förande till Europas undergång på grund av den internationella hushållningens fina flätverk och förstörelseteknikens oerhört snabba utveckling: därför måste världspolitiken besjälas av rättvisans och försoningens idéer och Tysklands jord befrias, den tyska världshandeln ånyo sättas på fötterna och de tyska livsförnödenheterna utanför riket skyddas. Tysklands skydd som underlägsen nation vore (enligt Stresemann) en ny internationell - politisk etik bland staterna i stort och icke blott en fordran på Tyskland; allt detta vidrörde det tyska politiska tänkandets innersta nerv. Den välkända Bismarckska tankegången började att avlösas av en ny idékedja. Liksom Bismark en gång uppfostrat de nationella och liberala till ett realpolitiskt tänkande, så började Stresemann, som själv ju hade sprungit fram ur detta Bismark - liberala läger och ännu under världskriget oförbehållsamt tillhörde detsamma, att genomföra en ny form av den Bismarckska politiken, som var anpassad efter det förändrade världsläget och avmätt efter det nya plan, på vilket Tyskland strävade att komma upp, och som icke blott till namnet utan även till meningen förde tillbaka till en ideel uppfattning.

Hur starkt Stresemann än var övertygad om nödvändigheten av nya politiska metoder, så låg det honom dock fjärran att hängiva sig åt överdrivna och doktrinära illusioner. Han gick sin egen väg framåt, utan att för den skull se förbi det eftersträvansvärda i flydda tiders politik. Han var viss om, att i det rådande virrvarr av internationella metoder blott den skulle kunna vara den rätte ledaren, som stode på säker nationell grund: "Den kommer att tjäna människosläktet mest, som stödd på sitt eget folk utvecklar sina själsliga och andliga gåvor till deras högsta spänngräns och som på så sätt, genom att växa ut över det egna folkets gränser, förmår giva hela mänskligheten något." Med förkärlek fördjupade sig Stresemann i den för ungefär hundra år sedan timade tyska befrielsens historia, men han förbisåg ingalunda, att denna icke erbjöd färdiga recept till förnyad användning utan endast blottade för honom: storheten, den inneboende själsliga kraften och fina anpassningsförmågan i den dåtida tyska politikens schackdrag, som förde till ett ädelt slutmål.

De stora politiska personligheterna äro bundna vid det historiska ögonblick de verka i, deras politiska och historiska stordåd bero icke blott av deras mänskliga färdigheter utan även av att **världspolitikens läge** i detta ögonblick **fordrar just denna och ing n annan blandning av färdigheter. Världspolitiken fordrade** icke lejonets klo från fordom utan just **denna Stresemanns egenart att genom att arbeta med sitt eget jag växa med tingen och uppgifterna ut över sig själv.**

Man kan dock icke tillskriva Stresemann ensam äran av de resultat, den tyska politiken nått: han delar den med sina politiska medarbetare i riksregeringen och utrikesdepartementet. Men i Gustav Stresemanns hand låg den avgörande politiska tygelföringen. Han var det, som lyckades få sin politik gillad av sitt eget parti trots dess stora betänklighet, **han** var det, som i samarbete med de andra partierna och deras koalisationsregeringar fick sina idéer genomförda på den inre tyska rikspolitikens upprivna marker, och **han**, Gustav Stresemann, var det, som, trots den stora mångfald av missräkningar, själv företrädde och genomförde sina politiska planer i världsmakternas spel. Så innehade Gustav Stresemann nyckeln till den tyska ut- och inrikespolitiken under de senaste sex åren, och erkännes detta faktum kanske öppnare av utlandet än av Tyskland själv.

Gustav Stresemann fick aldrig uppleva den 30 juni 1930, den dag, på vilken den första frukten av hans levnadsverk kommer att nå sin mognad. Han rycktes bort mitt i kampen om den av honom uppnådda världspolitiska positionen och räknade själv sedan ett och ett halft års tid med denna sin bortgång: detta låter ett tragiskt ljus vila över hans historiska personlighet. Den, som såg Gustav Stresemanns rörliga och optimistiska natur samt starka andliga hållning in i det sista utan att veta om hans lidande, måste beteckna honom som en, som långt i från fått anlagen till en hjältes liv lagda i sin vagga: och dock hade ödet icke nekat honom detta en hjältes drag och på så sätt lyftat honom ut över sig själv. Sedan länge var Gustav Stresemann en svårt lidande, en åt döden vigd man och varje ny ansträngning, som han tog på sig, visste läkarna, att han dyrt måste betala; mitt i de politiska strider, som omvärvde honom intill hans sista stund, frågade han sig själv dag från dag, om han skulle få uppleva denna strids nästa steg, dess avslutande, varefter denna tyska patriots själ längtade. Där för står det skrivet ett hjältemodigt "inserviendo consumor" över detta Stresemanns senaste år av politiskt handlande.

Historien kommer ännu ofta att syssla med Gustav Stresemanns namn framför allt på den dag, då ljudet av den sista fientliga soldatens marschsteg dör bort på andra sidan den tyska gränsen. Bland dem, som historien en gång kommer att giva hederstiteln: **"den tyska Rheins befriare"** kommer hans namn att stå i första linjen. **I den tyska befrielsens historia som en europeisk tilldragelse tillhör Gustav Stresemann icke blott sitt fädernesland, Tyskland, utan även — världen.**